

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 369/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť RSDr. J. H., S., zastúpeného advokátom JUDr. D. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. apríla 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RSDr. J. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2006 doručená sťažnosť RSDr. J. H., S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. J., B., ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. apríla 2006.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol ako odporca v konaní o výživné pre plnoleté dieťa rozsudkom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 C 32/00-108 z 12. novembra 2002 zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky A. K. a splácať dlžné výživné. Na základe odvolania sťažovateľa Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3 Co 34/03-143 z 24. apríla 2003 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o určení výživného a zmenil ho vo výroku o dlžnom výživnom. Sťažovateľ podal proti predmetnému rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré bolo uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 159/03 z 28. januára 2004 odmietnuté ako oneskorene podané.

Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 331/04-70 zo 16. marca 2005 rozhodol, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 159/03 z 28. januára 2004 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a súčasne označené uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie. Ústavný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že: *«Spôsob, akým najvyšší súd posúdil skutkovú otázku dátumu podania dovolania na pošte, však vzbudzuje závažné pochybnosti. (...)*

Záver najvyššieho súdu v sťažovateľom napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého „Z odtlačku poštovej pečiatky na obálke pripojenej k dovolaniu je ďalej zrejmé, že dovolanie bolo podané na pošte dňa 5. augusta 2003, teda oneskorene“, považuje preto ústavný súd za zjavne neodôvodnený, a tak odporujúci požiadavke preukázania nesplnenia procesných podmienok uplatnenia práva na súdnu ochranu účastníkom konania mimo rozumných pochybností.»

Po vrátení veci ústavným súdom najvyšší súd o dovolaní sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu opätovne rozhodol uznesením sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. apríla 2006 tak, že dovolanie sťažovateľa odmietol z dôvodu, že *„smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť“*.

Podľa sťažovateľa najvyšší súd uznesením sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. apríla 2006 porušil jeho základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože:

„Z predmetného uznesenia Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že tento sa dostatočne a jednoznačne nevysporiadal s argumentami uvedenými v dovolaní a dokazujúcimi, že:

1/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, (§ 237 písm. f/ OSP)

2/ rozhodnutie (rozsudok prvostupňového i odvolacieho súdu) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ OSP).“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS zo dňa 26. 04. 2006 porušil základné právo RSDr. J. H., na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. 04. 2006 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný RSDr. J. H., zaplatiť ako náhradu nemajetkovej ujmy finančné zadost'učinenie vo výške 50.000,- Sk, do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný zaplatiť náhradu trov konania RSDr. J. H., na účet jeho právneho zástupcu JUDr. D. J., B, do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť sťažovateľa datovaná 24. októbra 2006 bola podaná na poštovú prepravu 14. novembra 2006 a bola doručená ústavnému súdu 16. novembra 2006. Od 8. júna 2006, kedy podľa zistenia ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 159/03-ÚS z 26. apríla 2006, nepochybne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie ním označeného základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj rozhodnutie o trovách konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006